

קוֹנְטֵרַס

מִי הַשֶּׁקֶרן

יגלה לכל, איך שהיצר הרע הוא השקרן, ומטעה את בני אדם בכל מיני שקרים ונכלי ערממיות, וכן כל מי שרוצה רק לרחקו ממנו יתברך, ידע שהוא שקרן גדול, וצריכים לברח ממנו.

★

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורפנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוהרא"ש נ"י אָמַר: כָּל מִי שְׁמַדְבֵּר נֶגֶד
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אוֹ נֶגֶד
הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אוֹ נֶגֶד אַחִינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, הוּא הַשְּׁקָרָן הַכִּי גְדוֹל,
וְצָרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקעז)

קוונטרס

מי השקרן

א.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר אשר רבנו הקדוש גלה לנו, אשר היצר הרע דומה למי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה, ואין אדם יודע מה בתוכה, והוא מרמה בני אדם, ושואל לכל אחד — מה אני אוחז? ולכל אחד נדמה, כאלו הוא אוחז מה שהוא מתאוה, ועל-כן הכל רצים אחריו, כי כל אחד סובר, שיש בידו מה שהוא חפץ, ואחר-כך הוא פותח את ידו, ואין בה כלום, כמו-כן ממש היצר הרע, שהוא מרמה את כל העולם, והכל רצים אחריו, ומרמה את כל אחד ואחד, עד שנדמה לאדם, כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטיותו ותאותו, ואחר-כך בסוף, הוא פותח

את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאוותו אצלו, כי הכל דמיון, שקר וכזב; ועל-כן מי השקרן? זה היצר הרע בעצמו, שמטעה את האדם בכל מיני ערממיות, ומשגע אותו בכל מיני דמיונות, וכא אליו בכל מיני לבושים, הכל כדי להסתיר ממנו את אמתת מציאותו יתברך, וילף שוכב, ולבסוף יפל לבאר שחת ממש: על-כן ראה, אהובי, אחי היקר, להתעורר משנתך ומדמיונך, ותראה איך שהיצר הרע מוליך אותך שולל ממש, ותתעורר ותקום לחזר אליו יתברך, ואז טוב לך בזה וכבא לנצח.

ב.

ואמר רבנו הקדוש, שכל התאוות הרעות של העולם הזה הן נדמות כמו עמודי אור, הנכנסים בבית מן אור החמה, כמו שרואים בחוש, כשבחויץ מאירה החמה בתקף, נעשה כמו עמוד של אבק מהבית עד החויץ, וכשרוצים לתפש את העמוד בידו, אינו אויז שום דבר, כי הכל דמיון והכל, כך הוא היצר הרע ותאוות העולם הזה, הכל הוא שקר גדול, ואין ביד האדם אחר-כך כלום; על-כן ראה, אהובי, אחי היקר,

לִישָׁב עֲצָמָךְ הַיָּטֵב, וְתִדַּע וְתִבִּין מִי הַשֶּׁקֶרן הַרוֹצֵה
 לְהִטְעוֹתְךָ, לְהוֹלִיךְ אוֹתְךָ שׁוֹלֵל, וְלִרְחֹקְךָ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
 וְתִשְׁמַר עֲצָמָךְ מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד, וְתִכְףּ וּמְיָד כְּשֶׁרַק תִּכְנַס
 בְּךָ אִיזוֹ מַחְשָׁבָה כְּנֶגְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ שְׁעֵינֶיךָ
 יִרְצוּ לְהִטְעוֹת אוֹתְךָ, כְּאֵלוֹ יֵשׁ אִיזוֹ גִּשְׁמִיּוֹת נִמְצָאת
 מִבְּלַעֲדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּדַּע, שֶׁזֶהוּ הַשֶּׁקֶרן,
 וְצָרִיכִים לְבֹרַח מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף.

ג.

צָרִיף שְׁתִּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם
 מְטַעִים אֶת הָאָדָם מְאֹד מְאֹד, וּבְכָל פַּעַם קָם אִיזָה
 שֶׁקֶרן וְצָבוּעַ, וּמוֹלִיף שׁוֹלֵל אֶת הַמוֹן הָעַם וְכֻלָּם רָצִים
 אַחֲרָיו, וְהוּא אוֹחֵז כְּאֵלוֹ אֶת יָדוֹ סְגוּרָה, הֵינּוּ שְׂאִין אֶף
 אֶחָד יוֹדֵעַ מֵהוֹתוֹ הָאֱמִתִּית, רַק הוּא נִדְמָה כְּאָדָם סְגוּר
 וְגִנּוּז, נִעְלָם וְנִסְתָּר, וְהַכֹּל רָצִים אַחֲרָיו, וְכֹל אֶחָד חוֹשֵׁב
 כְּאֵלוֹ יֵשׁ בּוֹ מִשְׁהוֹ, וְכֵאלוֹ עֲנִינּוֹ הוּא אֶצְלוֹ, וְכִכָּה
 מוֹלִיף הַמוֹן רַב שׁוֹלֵל, וְלִבְסוּף כְּשִׁפּוֹתַח אֶת יָדוֹ,
 רוֹאִים, שֶׁהַכֹּל הִיָּה רַק דְּמִיּוֹן וְהֶבֶל, וְלִשְׂוֹא רָצוּ אַחֲרָיו
 כְּקוֹרָא בְּהָרִים, כִּי הָאָדָם הַזֶּה הִיָּה סֵתָם שֶׁקֶרן, וְהִטְעָה
 כָּל-כָּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, וְלִבְסוּף מְאוּמָה אֵין בְּיָדָם,

ובאמת בענין זה יש נסיון גדול, כי מי יודע באמת מי
 השקרן? אבל כלל זה תקח בידך — אם אין אתה
 מתעלה ביראת שמים על ידו, ואם אין אתה מתחיל
 להתמיד בלמוד התורה הקדושה על ידו, ואם אין אתה
 מתחיל לקיים את המצוות בשמחה עצומה, ידוע תדע,
 שהאיש הזה הוא שקרן, ולבסוף כשיפתחו דעתך
 ולבך, תראה איך שעברו עליך ימיה ושנותיה בהכל
 וריק, ומאומה לא יהיה נשאר בידך, כי הלה יפתח
 כביכול את ידו, ותראה, שאין שם כלום, ולשוא עמלת
 והתיגעת לרוץ ולרדף אחריו, כי הוליה אותך שולל,
 רחמנא לצלן, אף אז יהיה כבר מאחר, על-כן עשה
 זאת, איפה, בני, ולך למקום שתקבל יראת שמים,
 ויאירו בך אמונה פשוטה בו יתברך, וכן תקבל שם
 התמדה בלמוד התורה הקדושה, ותקיים את המצוות
 בשמחה עצומה, ידוע תדע, כי דיקא שם הוא מקום
 אמת, וראוי ונכון להשאר שם, אבל אם אין בידך
 כלום, ועובר עליך יום אחר יום בלי למוד התורה
 הקדושה, ובלי קיום המצוות בשמחה, ואתה מתרשל,
 רחמנא לצלן, מתפלה, והאמונה נתקררה אצלך, ידוע
 תדע, כי המקום ההוא הוא מקום שקר, וראוי לברח
 משם כמו שרצים ובורחים מחיה רעה ולסטים מזינים.

ד.

צריך שתדע, אהובי, אחי, כי הרבה פעמים תפנס בלבך ובדעתך מחשבה ושאלה — מי השקרן? עליך לדעת, מי שמסית אותך, שתהיה שבור ורצוץ, וכבר אין לך תקנה, ואף פעם כבר לא תוכל להשתנות מרע מעשיך וכו', עליך לדעת, כי הוא הוא השקרן הכי גדול, כי באמת כל בר ישראל, אשר עדין חי, יש לו תקנה טובה לתקן הכל, והקדוש ברוך הוא חפץ בו, כי אין שום יאוש בעולם כלל, וכל זמן שהאדם חי על פני האדמה, הוא יכול לתקן הכל, ויכול להתעלות בתכלית המעלות והמדרגות שבעולם, כי הוא יתברך חפץ חסד הוא, ורוצה, שכל אחד יחזר בתשובה אליו, והוא מקבל את השבים, ומוחל להם על הכל; ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר, לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה בשמחה עצומה, שזכית להברא מזרע ישראל עם קדוש, ואל יטעה אותך שום שקרן, כאלו אבד מנוס ממך, וכאלו אין לך כבר תקנה ותקנה, חס ושלום, תלעג לו ותדבק עצמך בו יתברך בדבקות אמת, ותדע בידיעה ברורה ומחלטת, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה

וּתְנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-כֵּן מֵה שִׁיף, שְׂאִין
 לָךְ תִּקְנָה וְתִקְנָה, רְאֵה לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי
 הַבְּרִיאָה רַק עַל הָאֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה:
 דּוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, וְכָל מֵה שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ
 יְדִיעוֹת אֵלוֹ, כְּמוֹ-כֵן תִּכְלֵל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא עֵצֶם
 הָאֱמֶת וְעַל-כֵּן אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, רְאֵשֵׁי תְבוֹת
 אֲמִ'ת', כִּי זֶה עֵקֶר הָאֱמֶת, שְׁלֹא תִיָּאֵשׁ עֲצָמְךָ מְלַבֵּקֵשׁ
 אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ תָּמִיד, שְׁלֹא תִרְחַק עֲצָמְךָ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, חֵס
 וְשְׁלוֹם, וְהוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יִשְׁלִיךְ אוֹתְךָ, רַק יִקְבֹּלְךָ
 בְּאֱמֶת, אִם רַק תִּחְזֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

ה.

צָרִיף שֶׁתִּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ
 עֵצֶם הָאֱמֶת, כִּי אֵין בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהוּא מְחִיָּה,
 מְהוּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה: דּוּמָם, צוּמַח, חֵי,
 מְדַבֵּר, הַכֹּל לְכָל עֵצֶם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ
 בָּהֶם, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשֶׁהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי זוֹכֵה לְבוֹא
 לְהַפְרָה זוֹ, אֲזִי מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּעֵצֶם הָאֱמֶת, וְהוּא כְּלוֹ
 אֱמֶת, וּמֵאִיר בּוֹ תָּמִיד אֹר הָאֱמֶת, אֲבָל אִם אֵין הָאָדָם
 רוֹצֵה לְקַבֵּל יְדִיעָה זוֹ, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׁכּוֹפֵר בְּכָל זֶה, הוּא

מקור השקר, וצריכים להתרחק ממנו, כמו שמתרחקים ממצורע ומנגע צרעת, אשר היא מחלה מדבקת, כי כל מי שכופר בו יתברך, ומכל שכן מי שמעז לדבר נגדו יתברך ונגד כל הקדוש לעם ישראל, הוא צרוע, אשר צריך להתרחק ממנו, שלא ידביק אותך בזהמת טנוף מחלתו המדבקת, כי השקר הוא מקור הזהמה והטנוף, קיא, צואה ממש, וגורם לכל מיני חלאים רעים, מרים וקשים עד מאד, כי להפוך — מי שמאמין בו יתברך, הוא נכלל בו יתברך, וכשבוא יבוא היום, השעה והרגע, שיצטרך לעזב את זה העולם, תפרד נשמתו מגופו, והנשמה תעלה מעלה מעלה, ותכלל באין סוף ברוך הוא ממש, וכן הגוף לקבורות יוכל, ויטמן בארץ, ושם יזדכך בתכלית הזכוף, ומי שזוכה להכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך בשקידה עצומה כל ימי חייו, על-ידי-זה יכול לזכות עוד בחיים חיותו, שגם גופו הגשמי יזדכך, ויהיה כלי לגבי הארת האין סוף ברוך הוא, שהוא עצם האמת, לא כן מי שעוקר את עצמו מכל זה, תדע שהוא השקרן הכופר בכל, וכשישאל אותך משהו "מי השקרן"? תאמר לו: מי שעוקר עצמו ממנו יתברך, ומתלוץ מכל זה, וחולק על זה, הוא השקרן הכי גדול, וראוי להתרחק ממנו

כְּמוֹ שְׂמֵת־רַחֲקִים מִמְצוֹרַע, שֵׁישׁ לוֹ מִחֲלָה מְדַבֶּקֶת;
אֲשֶׁרִי הַנְּזֹהָר מִכָּל מִינֵי שְׂקָרָנִים, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבָבֵא.

ז.

צָרִיף שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, שְׁכָל מִי שִׁירְצָה
לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְיֹאמֶר לְךָ, שֵׁאִינן לְךָ כְּבֹר תִּקְנָה וְתִקְוָה,
תַּדַּע כִּי הוּא שְׂקָרָן, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חִי, עֲדִינן יֵשׁ לוֹ
תִּקְוָה, וְעַקֵּר הַתִּקְוָה שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, לְהַתְעַלּוֹת אֶל
תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה, וְלְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא עֹצֵם
הָאֲמֶת, וְאֵף שִׁירְצוֹ לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ הֵלֵא כְּבֹר עֲשִׂיתָ בְּחַיֵּיךָ
מֵה שְׂעֲשִׂיתָ, וְחֻטָּאת כָּל-כָּף, וְנִטְמָאתָ בְּכָל מִינֵי חֻטָּאִים
וְעוֹוֹנוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עִם כָּל זֹאת תַּדַּע, כִּי הוּא
יִתְבַּרְךָ עֹצֵם הָאֲמֶת, וְקָרוֹב הַשֵּׁם לְכָל קוֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר
יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמֶת (תְּהִלִּים קמ"ה), וְאִם חוֹזְרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ
בְּאֲמֶת, בְּלֵב טָהוֹר וְנִכּוֹן, אִז מִיָּד מִקְבָּלָם, וְהוּא יִתְבַּרְךָ
אִינוֹ שׁוֹמֵעַ לְשׁוֹם מִקְטָרֵג כָּלֵל, כְּמֵאֲמָרָם (בְּרֵאשִׁית רַבָּה
פ"ח): בְּשַׁעֲהָ שֶׁבֵּא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִרְאָתָהּ אֶת הָאָדָם
הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת כְּתוּת כְּתוּת, חֲסֹד אוֹמֵר
— יִבְרָא, וְאֲמֶת אוֹמֵר אֵל יִבְרָא, שְׁכָלוֹ שְׂקָרִים, מֵה
עֲשֵׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? נִטַּל אֶת הָאֲמֶת, וְהַשְּׁלִיכוֹ

לְאָרֶץ, כִּי אִם אוֹמֵר — אֵל יִבְרָא, וּמִקְטָרֵג עַל הָאָדָם,
 סִימָן שָׂאִין זֶה אֱמֶת; עַל-כֵּן כְּשֶׁתִּרְצֶה לְדַעַת מִי
 הַשֶּׁקֶרֶן, תִּדַע — אִם הוּא רוֹצֵה לְרַחֵקֵךְ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
 הוּא הַשֶּׁקֶרֶן, וְאִפְלוּ שְׁמֵתִלְבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ הַיְרָאָה,
 כְּאִלוּ שָׂאִין לֵךְ כְּבָר תִּקְנֶה מֵרַב חֲטָאִיךָ, תִּדַע, שֶׁהַכֹּל
 שֶׁקֶר, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אֲב הָרַחֲמָן וְחַפֵּץ חֶסֶד, וְרוֹצֵה
 בְּתִשׁוּבָתְךָ שֶׁל רְשָׁעִים, וְאִף שְׁכָבֵר עָשׂוּ מַה שֶׁעָשׂוּ, כִּי
 עַד יוֹם מוֹתָן יַחֲכֶה לָהֶן, אִם יִשׁוּבוּ, מִיַּד יִקְבְּלוּן, מִכָּל
 שָׁכֵן אִם תִּשְׁמַע מִיָּנַיִן, אֲפִיקוּרְסִים וְכוּפְרִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 הַמְתְּלוֹצְצִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וּמֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִכָּל
 הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, כְּאֲשֶׁר מְצוּי עֲכָשׂוּ, אֲשֶׁר נִתְרַבּוּ
 כָּל מִיָּנַי עֲרַב רַב, שֶׁנִּתְעַרְבוּ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וּמִדְּבָרִים
 כְּנֶגֶד כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְחוֹקְקִים חֲקִים
 וּמִשְׁפָּטִים נֶגֶד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, שֶׁהֵם
 הַשֶּׁקֶרְנִים, אֲשֶׁר צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם כְּמִטְחָוֵי קֶשֶׁת,
 וְלֹא לְהִתְעַרֵּב עִמָּהֶם כָּלֵל, וּמִכָּל שָׁכֵן, שֶׁלֹּא לִתֵּן לָהֶם
 שׁוּם כַּח, כִּי אֲסוּר לְשַׁבֵּת עִמָּהֶם יַחַד, כִּי הֵכֵל פִּיהֶם
 מְזִיק, כִּי הֵם חוֹלִים בְּחוֹלְאֵת מְדַבְּקָת, כִּי מִי שֶׁמְעוֹז פָּנָיו
 לְדַבֵּר בְּרִישׁ גְּלִי נִגְדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכוּפֵר בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 וּבְכָל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, תִּדַע שֶׁהוּא אִישׁ חוֹלְנִי,
 וְנִפְשׁוּ מִזֶּהֶמֶת בְּכָל מִיָּנַי טְמָאוֹת, וְרְאוּי לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ.

וְאִףּ שֶׁהוּא יִתְלוּצֵץ גַּם מִדְּבוּרִים אֱלוֹ, כַּאֲשֶׁר מְצוּי, שֶׁהַמְּנִין, הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים מַחְדִּירִים בְּתַלְמִידֵיהֶם כָּל מִינֵי לִיצְנוּת לְהִתְלוּצֵץ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּמִתְלוּצְצִים מִכָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת אֱהוּבִי, אַחֵי הַיִּקְרָ, כִּי הֵם טְמָאִים וּמְטָמָאִים, חוֹלִים בְּכָל מִינֵי חֲלֵי נַפֶּשׁ, וְרְאוּי לְהִתְרַחֵק מֵהֶם וּמִהַמוֹנָם, וְאִזּוּ דוֹקָא, כְּשֶׁתִּזְהַר בְּכָל זֶה, תַּעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם.

ז.

צָרִיךְ שֶׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיִּקְרָ! אִם תַּחֲזִיק מֵעֲמֹד, וְלֹא תִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, רַק תִּקְיִם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּרִישׁ גְּלִי, וְלֹא תִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם מִלְּעִיג וּמִתְלוּצֵץ, מִשׁוֹם כּוֹפֵר וְלֵץ, רַק תִּאֲחַז עֲצֻמָּךְ בְּמְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְתִתְמַד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ אֶת הָאֲמֶת, שֶׁהִיא אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, אִזּוּ עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהִגֵּן עַל כָּל הַדּוֹר, כְּמֵאֵמֶר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ: כְּשֶׁמְתַרְבִּים הַרְשָׁעִים וְהַשְּׁקֵרָנִים בְּעוֹלָם, וּמְכַסִּים וּמְסַתִּירִים אֶת אֲמֶתֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל יֵשׁ צָדִיק אֶחָד, שְׂאִינוּ

מתפעל מכל העולם כּלוּ, והוא מתנהג בְּאֵמֶת, וּמְקִיִּים
מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ בְּרִישׁ גָּלִי, וּמְרֻבָּה בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה,
וּמְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּחַי הַחַיִּים, לוֹ דוֹקָא יֵשׁ כַּח לְהַמְשִׁיךְ אֶת
שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ לְמַטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, וּלְבַטֵּל אֶת
הַשְּׁקֵר וְהַחֲשֵׁף, כִּי מְעַט מִן הָאוֹר דוֹחָה הַרְבֵּה מֵהַחֲשֵׁף;
עַל-כֵּן רָאָה לְהַחֲזִיק תָּמִיד בְּמִדַּת הָאֵמֶת, וְזָכַר אֲשֶׁר
חֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אֵמֶת (שְׁבַת סג.),
וּכְשֶׁאוֹחֲזִים בַּחֹתֶם, כָּכָר אוֹחֲזִים בְּהַכֵּל, כִּי חֹתְמוֹ שֶׁל
הָאָדָם זֶה כָּל הָאָדָם, וּכְמוֹ-כֵן כְּבִיכּוֹל — כְּשֶׁרָק
אוֹחֲזִים בְּמִדַּת הָאֵמֶת, כָּכָר מְחֲזִיקִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
וְנִתְגַּלִּים לוֹ אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת, רְזִין וְסִתְרֵי תוֹרָה,
כְּמֵאֲמָרָם (יִלְקוּט הָאֲזִינוּ, רמז תתקמ"ב): עוֹשֶׂה אָדָם עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר אֵמֶת, מוֹסְרִין לוֹ מִלְּאָף מְדַבֵּר אֵמֶת, וּמְגַלֶּה לוֹ
רְזִין וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אָחִי הַיִּקָּר, פְּקַח
עֵינֶיךָ וּרְאֵה, וּפְתַח אֶת לִבְךָ וְתִבִּין — מִי הַשְּׁקָרָן, כְּדִי
לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, וְאֵל תְּחַבֵּר עֲצָמְךָ עִמוֹ כָּלֵל, רַק הַדְּבִק
עֲצָמְךָ בְּאוֹרוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הַמְּאִיר לְאָרֶץ
וְלְדָרִים עָלֶיהָ, כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו
יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְכָכָל שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, כְּמוֹ-כֵן
תֵּאֱחָז בְּמִדַּת הָאֵמֶת, וְתוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם,
וְתִגְרַם טוֹבוֹת רַבּוֹת לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְתַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה

אֲלֵפִים וּרְבֻבֹת נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא תִדַּע
 מֵאִין בָּאִים אֵלֶיהָ הַרְהוּרֵי הַתְּשׁוּבָה שְׁלָה; אֲשֶׁרִי מִי
 שְׁמֵשִׁים לֵב אֶל כָּל דְּבָרֵינוּ אֱלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ וְטוֹב לְכָל
 הָעוֹלָם כָּלוּ; אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזָה וּבְכָא!

ח.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ
 כָּל יְמֵי חַיָּיו מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁלֹא יִפֹּל בְּאִיזָה שְׁקָר, וְאֵל
 יִטְעָה אֶת עֵצְמוֹ, שֶׁהוּא כְּבָר אוֹחֵז בְּאִיזוֹ אֱמֶת, כִּי רַק
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵצְמוֹ יוֹדֵעַ מִי הַשְּׁקָרָן, וְעַל-כֵּן בְּכָל
 פַּעַם יְבַדֵּק עֵצְמוֹ, פֶּן וְאוֹלֵי מִטְעָה אֶת עֵצְמוֹ, וְיִכּוֹל
 לְהִיּוֹת שֶׁהוּא עֹדִין מְלֵא שְׁקָרִים, כִּי כִּשְׁהָאָדָם מֵיִשֵּׁב
 דַּעְתּוֹ הַיָּטֵב, וְרוֹאֶה אֵיךְ שֶׁנִּטְבַּע בְּשְׁקָר, וְאֶפְלוּ כָּל
 עֲבוּדָתוֹ שְׁעוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הִיא גַם כֵּן בְּשְׁקָר
 גָּדוֹל, וְאִז אִם הוּא צוֹעֵק עַל זֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְאַוֶּה
 וּמִשְׁתוֹקֵק מְאֹד לְבוֹא אֶל הָאֱמֶת, אִז כִּיּוֹן שֶׁהוּא מְעוֹרֵר
 עָלָיו אֶת מִדַּת הָאֱמֶת שֶׁהִיא סוּד — רֹאשׁ תוֹךְ סוּף, אֲנִי
 רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים, הִינּוּ הָאֱמֶת
 הִיא מֵהַתְּחִלָּה וְעַד הַסוּף, כִּי כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ נִבְרָא עַל-
 יְדֵי אוֹתִיּוֹת הָאֱלֹף-בֵּית בְּסוּד — בְּדָבָר הַיְוִ"ה שְׁמַיִם

נַעֲשׂוּ, וְאוֹתִיּוֹת אֲמַת' הֵן: רֹאשׁ תוֹף סוֹף, הֵינוּ כִּי
 אֲלֹ"ף הִיא רֹאשׁ הָאוֹתִיּוֹת, מ"ם הִיא אֲמֻצַּע הָאוֹתִיּוֹת,
 תי"ו הִיא סוֹף הָאוֹתִיּוֹת, וְזֶהוּ אֲמַת', שְׁמֵרְמֹזֶת עַל
 שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְקַשֵּׁר אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהוּא הָיָה, הוֹה
 וְיִהְיֶה, אָנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים, כִּי
 רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, וְאֵין זֵלָתוֹ נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עַל-
 יְדֵי-זֶה מְעוֹרְרִין עָלָיו מִלְמַעְלָה גַם-כֵּן אוֹתָהּ הַמְּדָה, כִּי
 בְּמִדָּה שְׂאֵדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדֵדִין עִמּוֹ וּכְפִי הַתְּעוֹרְרוֹתוֹ
 וְהַשְׁתוֹקְקוֹתוֹ, כֵּן נִמְשָׁךְ עָלָיו מִלְמַעְלָה; וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי
 כְּסוּפָיו, הַשְׁתוֹקְקוֹתוֹ וְרִצּוֹנוֹ אֶל הָאֱמֶת, נִמְשַׁכֶּת עָלָיו
 מִלְמַעְלָה מִדַּת הָאֱמֶת, וְנִכְלָל בְּמִקּוֹר הָאֱמֶת, וְנִפְתָּחוֹת
 עֵינָיו, וְרוֹאֶה מְרֹאוֹת וְחִזְיוֹנוֹת, מֵה שְׂאֲחָרִים אֵינָם
 יְכוּלִים לְרֹאוֹת, וְשׁוֹמֵעַ כְּרוֹזִין מִלְמַעְלָה, מֵה שְׂאֵין אַחַר
 יְכוּל לְשִׁמּוֹעַ, וְאֵף שְׁעוֹמְדִים עַל יְדוֹ מִמָּשׁ, עִם כָּל זֹאת
 מִרְבֵּ אֱמֶת שְׁנִכְנֶסָה בּוֹ, זוֹכֶה לְרֹאוֹת מְרֹאוֹת וְחִזְיוֹנוֹת,
 וְשׁוֹמֵעַ כְּרוֹזִין עֲלָאֵין, שְׂאֲחָרִים אֵינָם זוֹכִים לְשִׁמּוֹעַ
 וְלְרֹאוֹת, וְלֹא עוֹד אֲלֹא שֶׁהֵם אֵינָם מִתְאַרִים לְעִצְמָם אֶל
 מֵה יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם עַל-יְדֵי מִדַּת הָאֱמֶת;
 וְעַל-כֵּן רֹאֶה תָּמִיד לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁלֹא תִטְעֶה אֶת
 עִצְמְךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רִבְנוֹ הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר הָעוֹלָם
 הַזֶּה מִטְעֶה אוֹתָנוּ, וְהֶעֱקֵר לְהַשְׁתַּדֵּל, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם

העולם (עין שיחות הר"ן, סימן נ"א), ועל־זה צריך לשפוך את נפשו אליו יתברך, שלא יפל באיזה שקר חלילה, וגם עבודתו בעבודת השם יתברך, שלא תהיה עם שקר, חס ושלום, וכן שיזכה להתרחק מאנשי שקר, ואם תתפלל בכל יום ויום אליו יתברך, שתנצל משקר, אז תצליח, ותזכה להתאחד בעצם האמת, בחי החיים, בהשם יתברך בעצמו, אשר הוא יתברך עצם האמת, ואז טוב לך כל הימים על פני האדמה.

ט.

צריך שתשמר עצמך, אהובי, אחי, מאד מאד מכל מיני שקרנים, רשעים ארורים, המתלוצצים מאנשים כשרים וצדיקים, כי בנקל שימשכו אותך אל השאול תחתית ומתחתיו, פי עקר התקנה לזכות לבוא אל מדרגת האמת לאמתה, הוא דוקא כשזוכה להתחבר אל אנשי אמת הדבוקים בו יתברך באמת, ומתמידים בתורה הקדושה מדי יום ביומו, ומשיחים הרבה עמו יתברך, ומיחדים יחודים קדושים, וממשיכים על עצמם ערבות, נעימות, ידידות, זיו וחיות אלהותו יתברך; ועל־כן אם תחבר עצמך אל אנשים צדיקים

כאלו, אזי במשך הזמן גם עליך ימשך אור נפלא מהארת האמת שלהם, ולהפוך אם תהיה מחבר ומקרב אל פת לצים ושקרנים, תתרחק לגמרי, ולא תזכה לראות בערכות, נעם וזיו שכינת עזו יתברך; על כן ברח לך מכל מיני שקרנים כמו שבורחים מאש, ואפלו שהם מלבשים בלבושי יראת שמים, אם הם רק מדברים על צדיקים קדושים הדבוקים בו יתברך, צריך שתדע כי הם מפת השקרנים, וצריכים להתרחק מהם בתכלית הרחוק ולא יהיה לך שום מגע ומשא עמהם, ואז תצליח דרכך תמיד.

י.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ובפרטיות מאז שגלה עם ישראל בגלות המרה, ונתנו מלמעלה כחות ורשות לשקר שיתגבר בעולם, עד שקשה וכבד מאד להפיר בין האמת והשקר, ואין יודעים מי השקרן, כי כל אחד אומר, שאצלו האמת, ועל זה עקר הנסיונות הקשים והמרים, כי באמת אם היו יודעים איה ואיפה האמת ומהי האמת, אז כבר לא הייתה שום בחירה

ונגסיון כָּלֵל, כִּי הָיוּ מְדַבְּקִים עֲצָמָם בְּעֵצָם הָאֵמֶת, שֶׁהוּא
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהָיוּ מְדַבְּרִים עִמוֹ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם
 בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְהָיוּ בּוֹרְחִים מִכָּל הַצָּרוֹת
 וְהַיִּסּוּרִים, מִכָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁבְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, כִּי בְּזֵה
 שֶׁהָאָדָם בָּא אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְסַפֵּר
 לְפָנָיו אֵת כָּל לְבוֹ, זֶהוּ עֵקֶר הָאֵמֶת, וְהוּא אוֹחֵז וּמְחַזֵּק
 אֵת עֲצָמוֹ בְּאֵמֶת, אִזְּ סוּף כָּל סוּף יֵצֵא מִכָּל הַצָּרוֹת
 וְהַיִּסּוּרִים שֶׁסִּבְּבוּהוּ, וְאֶפְלוּ שְׁעֵדִין מֵר לֹ מְאֹד מְאֹד,
 עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי שֶׁמְחַזֵּק בְּאֵמֶת, עַל-יְדֵי-זֶה תִּפְנֵס
 בּוֹ אַרְיֵכוֹת אַפִּים וְסִבְּלוֹת גְּדוּלָה לְסִבֵּל עַל כָּל מָה
 שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיִּחַכֶּה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם לִישׁוּעָתוֹ עַד עֵת בֹּא
 דְבָרוֹ, וְאִזְ דּוֹקָא בּוֹא יָבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתוֹ, מָה שְׂאִין כֵּן אִם
 לֹא יִתְנַהֵג כֵּן, אִזִּי יִפֹּל בְּשֶׁקֶר גְּדוּל, וַיִּתְרַחֵק מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, וַיִּפֹּל בְּאִין סוּמָה, וַיִּכְנָסוּ בּוֹ קִשְׁיוֹת, סִפְקוֹת
 וְעִקְמִמִּיּוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁיֵּאָבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת
 לְגַמְרֵי מְרַב עֲצָבָנוֹת וּדְכָאוֹן, שֶׁיִּכְנָסוּ בּוֹ, אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר
 הַשֶּׁקֶר וְהַתּוֹעֵבָה; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבֵי, אַחֵי הַיִּקָּר,
 לְאַחֵז עֲצָמָהּ בְּאֵמֶת, שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ,
 וְתַרְגִּיל עֲצָמָהּ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת,
 כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְתִבְחַר לָהּ מְקוֹם פְּנוּי,
 שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי אָדָם, וְשֵׁם תִּשְׁפֹּךְ נַפְשָׁךְ אֵלָיו, וְעַל-יְדֵי-

זו תחזיק בעצם האמת, ותפנס בך סבלנות גדולה,
 וסוף הכבוד לבוא, שתזכה להאחו בכבודו יתברך,
 ותזכה לישועה נצחית, ובלבד, אהובי, אחי היקר,
 שתשתק ותדם על כל החרופין והגדופין שיהיו מנת
 חלקך, כי הכל בשביל הבחירה והנסיון, לנסות אותך
 אל מי תפנה בעת צרה, ועל-כן בחר נא באמת שהוא
 השם יתברך, ותהיה שמח וטוב לב תמיד, ותרבה
 בתפלה, שתכניס בך ישוב הדעת וסבלנות גדולה,
 ותברח מהשקר, אשר שובר אותך לגמרי, כאלו אין לך
 כבר שום תקוה כלל, וכאלו ממך כבר שום דבר לא
 יהיה, תלעג לו, כי אתה אוחו עצמך בחי החיים, בעצם
 האמת, אשרי לך!

יא.

ראה אהובי, אחי היקר, לחזק עצמך על אף כל
 המשברים והגלים שעוברים עליך, ואף שנדמה לך,
 שאבד מנוס ממך, ואף פעם לא תראה אור וכו'; עם
 כל זאת צריך שתדע, שכל זה הוא השקר, צד הטמאה,
 הרוצה להחשיך לך את חייך, עד שתשתגע, חס
 ושלום, מרב צרות ויסורים, מרירות והרפתקאות.

העוֹבְרִים עָלֶיךָ, כִּי בְּאֵמֶת לֹא כֵן הוּא, כִּי מִצַּד הָאֵמֶת,
 צַד הַקְדוּשָׁה, עֲדִין יֵשׁ לְכֹל בְּרִיָּה תְקוּהַ טוֹבָה, בְּחַיֵּיהָ,
 וְאִף שְׁלֵעַת עֵתָה אַתָּה סוֹבֵל מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וְנִדְמָה לְךָ
 מִמֶּשׁ, כְּאִלוּ תֵצֵא מִדַּעְתְּךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת אִם
 תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ תָּמִיד רַק אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא
 עֵצֶם הָאֵמֶת, אִז תַּחֲזִיק מֵעֲמֵד, וְתִזְכֶּה לְרֹב טוֹב הַגְּנוּז
 וְהַצָּפוֹן, כִּי רַק בְּזֶה מְנַסִּים אֶת הָאָדָם לְרֹאוֹת אִם יַעֲמֵד
 חֲזָק בְּזֶה הָעוֹלָם, וְיִהְפֹךְ אֶת הַחֶשֶׁךְ לְאוֹר, וְאֵת הַשֶּׁקֶר
 אֶל הָאֵמֶת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל בְּזֶה
 הָעוֹלָם.

יב.

זְכוֹר תִּזְכֹּר, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, כִּי עֵקֶר הָאֵמֶת הוּא
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה, וְתַכְפֵּךְ וּמִיד מִי שֶׁמַּדְבֵּר
 נִגְדוֹ יִתְבָּרֵךְ אוֹ נִגְדַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עָלֶיךָ לִידַע, כִּי זֶה
 עֵקֶר הַשֶּׁקֶר וְהַטְּמָאָה, וְרֹאוּי לְךָ לְהִתְרַחֵק מִשֵּׁם כַּמְטַחֲוֵי
 קֶשֶׁת, וּלְבָרַח מִשֵּׁם כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף, וְתִרְאֶה
 לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד אֲצֵל צְדִיקִים אֲמִתִּים הַדְּבוּקִים תָּמִיד
 בְּחַי הַחַיִּים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ, הַנִּקְרָא חַי, וְאִז
 גַּם עָלֶיךָ יִמְשְׁכוּ חַיִּים נְצַחִים, וְתִשְׁרֶה בְּךָ רוּחַ טְהוֹרָה

קעג

מי השקרן

ממרום, ותאיר בך עצם האמת, שהוא הקדוש ברוך
הוא בעצמו; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה
העולם, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח נצחים.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

כְּשֶׁאַדָּם בְּאִיזָה צָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵז
הָאֵמֶת הוּא פָּגוּם, עַל-פֶּן צָרִיף אֵז לְשִׁמּוֹר
מְאֹד אֵת עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר, שְׁלֹא יִהְיֶה נֶלְכָּד
בְּאִיזָה טְעוֹת וְשִׁקָּר, עַל-יְדֵי הַצָּרָה, חֵס
וְשְׁלוֹם.

(לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב')